

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/127/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519200076
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8519200076.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci navrhovateľky C. J., narodenej XX.XX.XXXX, bytom F. Q. XXX, proti osobe povinnej z platenia výživného E. B., narodeného XX.XX.XXXX, bytom E. XX, J. Q., zastúpeného JUDr. Mariánom Gelenekym, advokátom so sídlom Garbiarska 20, Stará Ľubovňa, v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní osoby povinnej z platenia výživného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4P/10/2019 - 122 zo dňa 09.06.2020 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I., II., IV.

II. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je zmena rozsahu výživného pre navrhovateľku C. J., ktorá v priebehu konania nadobudla plnoletosť. Matka navrhovala zvýšenie výživného v čase podania návrhu na sumu 150,- Eur mesačne. Otec v priebehu konania súhlasil so sumou 100,- Eur mesačne a to na čas od plnoletosti C..

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Stará Ľubovňa ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 2P/57/2011-39 zo dňa 13.2.2012 vo výroku o výživnom pre mal. dieťa tak, že toto výživné zo strany otca E. B., XX.XX.XXXX z v y š u j e pre mal. C. J., nar. XX.X.XXXX zo sumy 50,- eur mesačne na sumu 90,- eur mesačne od 16.1.2019 do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa, t.j. do 22.9.2019, ktoré výživné je otec povinný uhrádzať vždy do 15.tého dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky R. R., nar. XX.XX.XXXX a od 23.9.2019 z v y š u j e výživné na sumu 110,- eur mesačne pre plnoletú C. J., ktoré výživné je otec povinný uhrádzať vždy do 15.tého dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám plnoletej C. J., nar. XX.X.XXXX.

II. Dĺžné výživné za obdobie od 16.1.2019 do 22.9.2019 vo výške 299,95 eur je otec E. B. p o v i n n ý uhradiť v termíne do 30.12.2020 a to k rukám matky R. R. a za obdobie od 23.9.2019 do 31.5.2020 vo výške 496,- eur je otec p o v i n n ý uhradiť výživné v termíne do 30.12.2020, a to k rukám plnoletej C. J. pod hrozbou výkonu rozhodnutia.

III. V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov tohto konania“.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodňuje tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že sa zmenili pomery na strane maloletej, následne plnoletej navrhovateľky. Poukázal na

to, že na pojednávaní, ktoré bolo posledné pred vyhlásením rozhodnutia sa rodičia dohodli na zvýšení výživného na sumu 110,- Eur až od plnoletosti navrhovateľky. Zo skutočného stavu vyplynulo, že C. je žiačkou 3. ročníka Strednej umeleckej školy v P., odbor propagačné výtvarníctvo, navštevuje športový krúžok parkour. Počas dní školského vyučovania je ubytovaná na školskom internáte a tiež sa stravuje na internáte. Náklady na C. predstavuje ošatenie 50,- Eur, ubytovanie a strava na internáte 80,- Eur, hygienické potreby a kozmetika 50,- Eur, vreckové 15,- Eur týždenne, školské potreby 50,- Eur, ZRPŠ 4,- Eur, školské výlety a vreckové 20,- Eur, cestovné do školy 12,- Eur, vreckové 15,- Eur, bývanie 20,- Eur, kredit na mobil 10,- Eur, náklady súvisiace so stužkovou suma 350,- Eur uhradená v decembri, vodičský kurz 450,- Eur, krúžky 14,- Eur ročne. V súvislosti s prípravou záverečnej práce bude potrebné zakúpiť notebook cca 450,- až 500,- Eur.

4. Matka pracuje vo firme Panasonic v J. Q., jej priemerný mesačný príjem činí sumu 560,- Eur vrátane daňového bonusu vo výške 66,- Eur a prídavky na 3 mal. deti v sume 76,02 Eur. Okrem C. má ďalšie vyživovacie povinnosti k dvom maloletým deťom, ktoré navštevujú základnú školu a ktoré pochádzajú z manželského vzťahu s M. R.. Manžel matky pracuje ako živnostník v oblasti stavebníctva s priemerným mesačným príjmom 800,- až 900,- Eur mesačne. Matka s rodinou žijú v 2-izbovom byte v J. Q., výdaje mesačne na inkaso činia sumu 330,- Eur plus výdaje na káblovú televíziu 25,- Eur mesačne, splátka spotrebného úveru 87,94 Eur, internet 21,90 Eur mesačne. Matka je od februára 2020 práceneschopná. Otec pracuje ako šofér, mechanik v autodoprave J. I., s.r.o. Jeho priemerný mesačný príjem je 1.000,- až 1.200,- Eur mesačne vrátane cestovných náhrad. Otec má okrem C. J. ešte ďalšie vyživovacie povinnosti, a to k štyrom deťom z toho 3 deti navštevujú strednú školu a mal. Q. navštevuje základnú školu. Jedno dieťa je plnoleté, avšak ešte študuje. Manželka otca pracuje vo firme H. J. Q. s priemerným mesačným príjmom v sume 550,- Eur. Otec s rodinou býva v 3- izbovom byte, ktorý je v osobnom vlastníctve matky otca. Výdavky otca predstavuje mesačná úhrada za byt vo výške 180,- Eur, mesačný poplatok za internet vo výške 15,- Eur, mesačný poplatok za káblovú televíziu 15,- Eur, mesačný poplatok za mobilné telefóny 60,- Eur, splátka spotrebného úveru vo výške 130,- Eur, poisťka vo výške 40,- Eur, náklady na stravu a chod domácnosti mesačne 350,- Eur, ročný poplatok za komunálny odpad vo výške 100,59 Eur. Mal za preukázané, že príjem otca vo výške 1.000,- až 1.200,- Eur mesačne postačuje na uspokojovanie potrieb navrhovateľky a zvýšil výživné zo sumy 50,- Eur na sumu 90,- Eur mesačne od 16.01.2019 do dovŕšenia plnoletosti a od plnoletosti zvýšil na sumu 110,- Eur mesačne. Dĺžné výživné za dané obdobie stanovil otcovi k povinnosti zaplatiť do 30.12.2020 s tým, že túto lehotu považoval za dostatočnú na splnenie vzniknutého dlhu na výživnom.

5. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 62, § 63, § 75, § 78 Zákona o rodine.

6. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP.

III. Obsah odvolania a vyjadrení k odvolaniu

7. Proti rozsudku podala odvolanie osoba povinná platiť výživné. Vo svojom odvolaní poukazuje na to, že súd prvej inštancie rozhodol o výživnom aj na čas po plnoletosti C., avšak nevyplýva z konania súdu, aby jednoznačne sa pripojila k návrhu matky na zvýšenie a urobila tento úkon, preto súd nemohol rozhodovať o výživnom po dovŕšení plnoletosti. Ďalej poukazuje na to, že priemerná čistá mzda otca je 560,- Eur. Keď uskutočňuje aj medzinárodnú dopravu, tak za to cestovné náhrady, dostáva iba vtedy, ak ju vykonáva a to iba príležitostne a tie nemožno započítavať do čistej mesačnej mzdy. Nesúhlasí s konštatovaním súdu, že je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť stanovené výživné. Navrhuje do plnoletosti dcéry zrušiť rozsudok a vrátiť na nové konanie, pokiaľ ide o určenie výživného na plnoletú, navrhuje ho zmeniť a v tejto časti konanie zastaviť.

8. Plnoletá navrhovateľka vo svojom vyjadrení uviedla, že s podaným odvolaním nesúhlasí.

III. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ C.s.p.) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127

a § 363 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 C.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolanie osoby povinnej platiť výživné nie je dôvodné.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uplatnených otcom do uplynutia lehoty pre podanie odvolania, to, či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, vychádzajúc z toho, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku i argumenty predstreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky na dané skutkové okolnosti zmenu doposiaľ súdom stanoveného výživného rozsahu výživného zo strany otca pre dcéru C..

12. Podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 C.s.p. je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím prvej inštancie, pretože bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá. Má za to, že všetky dôvody, ktoré uvádza v odvolaní odvolateľ vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tvoria jeden celok.

14. Výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil. Odvolací súd nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu odchýliť.

15. C. je stále osobou oprávnenou z výživného a je odkázaná na plnenie vyživovacej povinnosti zo strany rodičov. Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu je potrebné mať na zreteli ustanovenie § 230 C.s.p. i ustanovenie § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“). C.s.p. v uvedenom ustanovení určuje, že len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova (prekážka *res iudicata* - veci rozhodnutej). CMP však počíta s prípadmi, keď nie je objektívne možné túto zásadu dodržať, konkrétne ust. § 121 CMP, ktoré umožňuje zmenu rozsudku o výživnom, ak sa zmenili pomery. Za zmenu pomerov možno považovať okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie rozsahu vyživovacej povinnosti (zásada „*rebus sic stantibus*“).

16. Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Relevantné pre rozhodnutie o podanom návrhu na zvýšenie výživného je nielen to, či sa výrazne trvalo, nie krátkodobo alebo nepatrne zmenili okolnosti na strane oprávneného dieťaťa, ale aj na strane povinného rodiča, ktoré boli podkladom pre predchádzajúce rozhodnutie o výživnom.

17. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

18. Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

19. Rozhodovanie o výžive maloletých detí je konaním vo veciach starostlivosti súdu o maloletých v zmysle ustanovení § 111 až § 122 CMP. Okruh účastníkov tohto konania treba posúdiť podľa ustanovenia § 7 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého v konaní, ktoré možno začať aj bez návrhu, je účastníkom aj ten, o koho právach a povinnostiach sa má konať. Navrhovateľka bola účastníčkou predmetného konania aj pred dovŕšením 18-teho roku svojho veku. V priebehu konania navrhovateľka nadobudla procesnú spôsobilosť, kedy pred súdom môže konať samostatne v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti (§ 67 C.s.p.). Od tohto obdobia teda navrhovateľka získala spôsobilosť konať samostatne, napriek tomu, že predmetom konania ostalo obdobie zvýšenia výživovej povinnosti zo strany povinného otca v čase, keď bola ešte maloletá. Ak bol návrh na určenie výživného podaný pred dosiahnutím plnoletosti dieťaťa, pokračuje v konaní súd starostlivosti o maloletých aj po jeho plnoletosti s tým rozdielom, že plnoleté dieťa má už v ďalšom súdnom konaní samostatné procesné postavenie.

20. Námitka odvolateľa smeruje k tomu, že plnoletá C. sa nestala účastníkom konania, pretože nevyjadrila vyslovene súhlas pred súdom, že sa k návrhu matky pripája a tak nie je možné s ňou pokračovať v konaní. K danej odvolacej námietke odvolací súd zaujíma nasledovné stanovisko.

21. Z obsahu spisu vyplýva, že plnoletá C. uviedla pred súdom na pojednávaní dňa 15.01.2020 (č.l.38), že poukazuje na to, čo bolo uvedené jej mamou v priebehu konania, poukázala na svoje výdaje, ktoré má v súvislosti so svojou výživou, uviedla, že mieni pokračovať v štúdiu a viac nemá čo k veci uviesť. V súdnom spise sa nenachádza výslovný súhlas plnoletej C. s pokračovaním v konaní, kedy sa žiada, aby plnoleté dieťa vyjadrilo súhlas s pokračovaním v konaní stať sa účastníkom takéhoto konania na strane navrhovateľa. V danom prípade je z jej prejavov vôle učiných pred súdom prvej inštancie zrejme, že má záujem pokračovať v konaní, keďže súdu ozrejmila svoje výdaje a oprávnené potreby a súhlasí s tým, čo bolo uvedené jej zákonným zástupcom, teda matkou v predchádzajúcich výsluchoch matky pred súdom. Je potrebné prijať záver, že takýmto spôsobom plnoletá C. vyjadrila súhlas s pokračovaním v konaní a aj s matkou uplatnenou výškou výživného. Navonok prejavila navrhovateľka svoju vôľu pokračovať v konaní a jej vyjadrenie pred súdom nezanechalo žiadne pochybnosti o tom, že má záujem v konaní o zvýšenie výživného pokračovať. To, že nie je vyslovene naformulovaný jej súhlas s pokračovaním v konaní neznamená, že je potrebné mať za to, že nemá záujem v konaní pokračovať. Takýto výklad by bol neprimeraným zásahom do jej práva ako účastníka konania.

22. Návrh otca v podanom odvolaní na je prekvapujúci aj v tom smere, že pred súdom prvej inštancie sám uviedol, že na čas od plnoletosti dcéry je ochotný prispievať jej na výživu sumou 110,- Eur mesačne, ktorú súd v konečnom závere stanovil. Z obsahu vykonaných dôkazov možno tiež uzavrieť, že na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 20.05.2020 právny zástupca otca uviedol, že otec je toho názoru, aby sa výživné zvýšilo na sumu 100,- Eur mesačne (č.l.99 súdneho spisu). Z vyjadrenia právneho zástupcu otca pred súdom prvej inštancie dňa 09.06.2020 je možné prijať záver, že otec súhlasí s výživným vo výške 110,- Eur mesačne na plnoleté dieťa, navrhuje, aby bolo určené výživné vo výške 110,- Eur mesačne len od plnoletosti dieťaťa. Z týchto prejavov je možné prijať záver, že otec bol v každom prípade uzročený s plnením výživného vo výške 110,- Eur mesačne na plnoletú navrhovateľku na čas odkedy dovŕšila 18 rokov. Je potrebné len poukázať na to, že nadobudnutím plnoletosti navrhovateľky matka stratila postavenie účastníka konania. Námietky odvolateľa nesmerujú k rozsahu stanoveného výživného od 23. 09. 2019 do budúcnosti.

23. Pokiaľ ide ďalšiu námietku odvolateľa, že nesúhlasí so stanovenou výškou výživného do času, kedy nenadobudla plnoletosť dcéra zaujíma odvolací súd následné stanovisko.

24. Súd prvej inštancie stanovil výšku výživného s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletej a neskôr plnoletej navrhovateľky a s poukazom na možnosti a schopnosti otca vychádzajúc z jeho priemernej čistej mzdy, ktorá nie je vo výške 580,- Eur, ako to pred súdom tvrdil, ale súd vychádzal zo zistení, že otec má príjem vo výške 1.000,- až 1.200,- Eur mesačne, vrátane cestovných náhrad, ktoré otec v odvolaní nespochybňuje, ale tvrdí, že nie sú pravidelné tieto náhrady, navyše, že tieto náhrady považuje za príjem, ktorý má uspokojovať potreby otca, pokiaľ vykonáva cestu mimo miesta svojho pracoviska.

25. Zo skutočného stavu vyplývajú zistenia na strane otca, že má vyživovacie povinnosti ešte k trom deťom, k dcére A., ktorá je študentkou strednej školy, Matúšovi, ktorý je študentom 1.ročníka odbornej technickej školy a synovi Q., ktorý je žiakom prvého stupňa základnej školy. V spoločnej domácnosti žije s manželkou, jeho náklady sú spoločné náklady hradené s manželkou za byt, poplatky za internet, mobily, splátka úverov a vyživovacia povinnosť k dcére C.. Súd prvej inštancie správne vychádzal z príjmových pomerov otca, z opisu mzdového listu za roky 2018 a 2019, kedy otec pracoval v spoločnosti J. - autodoprava, s.r.o., a kedy jeho čistý príjem dosahoval v priemere 1.000,- až 1.200- Eur, ako to vyplýva z týchto opisov mzdových listov. Rovnako tak z opisu mzdového listu za rok 2019 vyplýva, že otcov príjem sa pohyboval v čistom vyjadrení od januára od 700,- Eur až po sumu 1.168,- Eur v čistom vyjadrení, teda tvrdenia otca nezodpovedajú zistenému skutočnému stavu o reálnom príjmom otca. K odvolacej námietke otca, že cestovné náhrady sú jeho príjmom, ktorý slúži na zabezpečenie jeho výdavkov a reprodukciu jeho pracovnej sily, a preto ich nemožno považovať za zložku mzdy, potrebné je uviesť, že s týmto názorom odvolací súd nesúhlasí. Cestovné náhrady v zmysle Zákonníka práce sa síce nepovažujú za súčasť mzdy, no v zmysle koncepcie Zákona o rodine sa na strane povinného rodiča skúmajú jeho celkové zárobkové a majetkové pomery, teda vrátane cestovných náhrad.

26. Posudzovanie zmeny pomerov ako to učinil súd prvej inštancie považuje odvolací súd za dostatočné. Súd prvej inštancie vyhodnotil zmenu pomerov na strane navrhovateľky ako výraznú, odôvodnenú jej zvýšenými výdavkami. Aj odvolací súd vzal do úvahy spoločenský vývin navrhovateľky, ktorý z nej učinil mladú ženu, zaradenú do školského kolektívu, športové, kultúrneho a pod. Očakávaná spoločnosti prirodzene kladú požiadavky na úpravu vonkajšieho vzhľadu, preto odvolací súd pripustil určitý nárast výdavkov na hygienické potreby, oblečenie, obuv, kozmetiku, kaderníctvo a pod. Do popredia vystupujú aj výdavky, spojené s kvalifikáciou a uplatnením navrhovateľky na trhu práce. Pre účely uhradenia všetkých potrieb navrhovateľky je potrebné uvažovať o vyššom výživnom, zodpovedajúcim možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného otca.

27. Odvolací súd prihliadol aj na príjmové pomery matky navrhovateľky, ktorá je taktiež nositeľkou vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke. Aj napriek plnoletosti C., tá žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá uhrádza plnenia, súvisiace s chodom domácnosti je preto len spravodlivé, že na C. pripadá pomerná suma nákladov. Okrem toho je C. zo strany matky poskytovaná osobná starostlivosť, možno predpokladať, že matka jej poskytuje bezplatne aj služby prania, žehlenia, varenia a pod. Tieto plnenia materiálnej aj nemateriálnej povahy je potrebné pričítať matke na plnenie vyživovacej povinnosti a premietnuť ich do pomeru, v akom by sa mali rodičia podieľať na úhrade výdavkov C..

28. Pokiaľ ide o posudzovanie zmeny pomerov na strane plnoletej navrhovateľky a aj do času jej plnoletosti, tak námietky odvolateľa nesmerujú k nesprávnym záverom súdu o zvýšení výdavkov navrhovateľky. Objektívne navýšenie, objektívna kvantifikácia zmeny pomerov je zistená, je daná. Proti stavu pôvodného času sa navrhovateľka stala študentkou strednej školy, narástli náklady, ktoré súvisia s jej vyučovaním, náklady na ošatenie, obuv, uspokojovanie jej určitých záľub.

29. Z dôvodov doposiaľ uvedených odvolací súd považoval zvýšenie výživného určené súdom prvej inštancie za primerané možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca, súčasne dôvodné v kontexte zvýšených výdavkov navrhovateľky a prejavu vôle otca platiť výživné vo výške 110,- Eur mesačne od plnoletosti. Vzhľadom na vyššie uvedené tak odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 2 CMP spôsobom vyplývajúcim z výrokovej časti tohto rozsudku.

30. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého nemá žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd nevzhladol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle § 55 CMP v odvolacom konaní.

31. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).